

Eesti Skout

Üksik number
15 marka.

Eesti Skoutide
Malevahääl-
kandja.

Ilmub kord kuus.

Toimetus ja talitus: Tartus, Lutsu tän. 14. Talitus on avatud iga äripäev kl. 2—3 p.l.

Tellimise hind: 1 aasta pääle 150 mrk.

Kuulutuste hind: 1 lhk. 1000 mrk.

1/2 " " 75 " "

1/2 " " 500 " "

Valjamaale 100% kallim.

1/4 " " 250 " "

Reisigiraamatukogu.

Veebruar 1922. a.

11 aastakäik.

No. A. 1. 1. 6. 6. 7. : 1.

SF 2347
Aasta algul

heidame pilku üldise seisukorra pääle.

Möödaläinud aastal on skoutlus Eestis hiiglaslikult arenenud. 1920. aasta sügisel alatud organiseerimise töö üleriiklises ulatuses jõudis oma kulminatsiooni alles läinud aastal, kus üksikutesse maakondadesse asutatud skoutide organisatsioonid kindlale alusele rajati, nii üldse korra kui ka seasmise ehituse suhtes. Aasta esimesed nädalad aina kees igal pool organiseerimise töö, rühm-rühma ning maleva-maleva järgi moodustus üleriikline Eesti skoutide pere, kes oma otsuse ühiselt töötada tahtmise üle andis Tartus 20-dal märtsil, Eesti skoutide I-sel üleriiklisel kongressil. — Ja ligikaudu samaks ajaks oldi ka rühmade loomisega igalpool enam vähem lõpule jõutud; siit edasi omas liikumine vaiksema iseloomu, kus juures esimesele plaanile asetuse loov töö, sisemise väärtuse tõstmine ning skoutluse, selle sõna tõsisel mõttes, tegelik elluviimine. Kuigi veel kevadise koolitöö lõpuni siin kui sääl mõnelgi puhul skoudid avalikult esinesid, võis siiski päris selgesti näha, et terve töö koondunud oli rühma piirkonda.

Kevadised ning suvised laagriskäimised, mida mitmed üksikud rühmad ette võtsid, üksnes kinnitasid seda. Helsingisse korraldatud huvireis aitas mõjuvalt kaasa meie ja vennasrahva vastastikku liginemisele. Sügise koolitöö algamisega asuti vahepääl katkend töö jätkamisele, lõpulikult loobudes paraadidest, mis nii iseloomulikud olid kevadisele „reklaam ajajärgule“. Kindlalt on asja juures püsitud, on alati püütud paremaks saada, kui seda varem oldi. Seks tuli paljuid organisatsioonist kõrvaldada, kes sinna esimeses tuhinas olid sattunud ning kelle organisatsioonis viibimine üldisele asjale kahjulik. Sarnasest elemendist vabanemine muidugi hõlbustas tööd. — Nii skoudilipu all on sammunud üle vana aasta läve, teadmises, — et saavutatud tagajärged kedagi ei õigusta mittetegevusele, vaid et tööd veel küllalt on ees.

Läinud aasta on meie pääle muu üsna selgesti näidanud, kui väga vajame asjatundlikke juhte ning vanemaid nõuandjaid. Nende puudumine on end teravalt igal sammul tunda annud. Poleks see mitte nii olnud, oleksid kindlasti mitmedki vääratused ning eksimused

tulemata jäänud, millistega nüüd kahjuks oleme kokku puutunud. Vigade äratundmisele jõudmine on aga meie püüd ning nende kõrvaldamiseks abinõude leidmine — meie kohus. — Ühtlasi virgutab teadmine tarviliste juhtide ning nõuandjate puudumise üle meid veelgi hoolsamale tööle, et puudusest siiski vähemalt tulevikus üle saada, praeguseid hundipoegi ja noori skoute endi organisatsioonis seks ettevalmistades, nendele võimaldades skoutluse põhimõtete järgi kasvada. Väsimata töötada praeguses organisatsioonis, teisi samale tööle virgutada ning ettevalmistada tulevase juhte, — sarnane peab meie praeguse tegevuse põhimõtte olema. Ainult nii võime töö tagajärgede päale loota, ainult nii kindlustame liikumisele tulevikus tarvilikud eeltingimised.

Suuremat rõhku (kui seda ehk siinamaani asjale osaks on saanud) tuleb panna selle päale, et liikumise juhtimisest vanemad kasvatus ja koolitegelased enam osa võtaksid. Puuduvad ju ikkagi noortel asja korraldamiseks tarvilikud kogemused, teadmised ning ainuke pääsetee on vanemate abi. Arvesse võttes skoutluse mõju noorsoo karakteri arenemise ning üldise kasvamise suhtes, tuleks küll loota, et meie pädagoogid asjale ligemale astuksid, nagu seda igal pool väljamaades võib tähele panna, kus skoutlus selle tõttu seltskonnas palju kindlama koha on omand, kui ta meil seda on. Meie noorsoo kasvatamine on ju tervena (päale kodu) jäetud teie — pädagoogide hoolde, miks siis ei peaks ära kasutama skoutlust kui üht abinõu, päälegi kui pandiks on see vili, mida liikumine igal pool kannud. Kõige otstarbekohasem on muidugi rühma vanemateks ehk instruktoriteks (mitmesugustel erialadel) ning asutatavate „Sõprade Ühingute“ tegevliigeteks astumine.

Siinkohal ei saa vaikides mööda minna ka meie ning noorseppade vahekorras. Selles asjas on Eesti Skoutide Maleva ning Harju Noorseppade vahel teatud kokkuleppele jõutud. — Kuna meie küsimuse juure edaspidi veel nii kui nii tagasi pöörame, ei taha siinkohal arusaadavalt pikemalt peatada. Võime aga skoudiliselt rõõmsad olla, et meie poolt ülesseatud põhimõtted kokkuleppimise ning koostöötamise suhtes (vaata „Eesti Skout“ nr. 5.—25. X. 21., „Eesti Sk. M-va ja noorseppade organisatsioon“) läbi on loomas ehk õigemini öelda: ongi läbilõõnud, mida aina tervitada võib. Jääb veel soovida, et dokumentaalsele kokkuleppele teod järgneksid, nagu see teisiti olla ei võigi.

Lõpuks peatame pisut ka meie häälekandja juures. Kui suur ülesanne kirjandusel — ükskõik mis kujul — täita, selle üle ei tarvitse vist mitte pikemalt kõnelda. On mitmel puhul rõhutatud, kui vaene on meie skoudikirjanduse turg: puuduvad ka kõige tarvilikumad teosed, kust midagi võiks leida, mille varal võiks teadmisi täiendada ehk mõningate küsimuste üle selgusele jõuda. Seda arvesse võttes on selge, et meie praeguse häälekandja — ajakirja õlgadel lasub ülesanne mitmeid põhjanevaid küsimusi, millistega kõige sagedamini tegemist, enda vähestel lehekülgedel lahendada. Ja seda muidugi oma otsekohese ülesande kõrval. Sellest tingituna on „Eesti Skout'i“ väljaandjad sunnitud olnud häälekandja sennist kuju, kausta ning ühes sellega ka hinda teatud mõttes muutma ning käesoleval aastal saab ta endise ajalehe asemel juba ajakirjana ilmuma.

Tööriikas aasta seisab ees. Nii põhjatu palju on teha. Ning vastastikku sõpruse tundemärgiks üksteise vasakut kätt surudes asume tööle, kindlas usus, et aasta lõppedes suure hulga maad oleme edesi jõudnud.

Skoutmaster Eiken.

Mälestused.

„Läbi elades janu piina, tegin katse kaevu kaevata, et temast teised saaksid endi janu kustutada.“
E. Seton-Thomson.

Meid oli kuus tublit poissi, kuus sõpra. Ega teadnud veel midagi skoutlusest, kuid lugesime Main Riidi, Fenimoor Kuuperi ning teiste autorite romaane — ja me igatsesime seda romantilist elu, milline neis töis oli kirjeldatud. Olime kuuekesi kõik looduse armastajad. Talvel käisime linnas koolis, suvel olime maal. Igal kevadel valdas meid nn. „kevade palavik“. Ei saanud enam hingata hiigla kivimüüride vahel, südamest tahtsime looduse kaissu, lõpmata vabadust, ning me hinged tungisid päikese kirrtega metsadesse, põldudele, mägedele ja jõe veerde. Kuski ei leidnud me rahu — lugesime päivi ligema pühani. Ja siis, kui see tuli, ei näinud meid keegi enam linnas. Siis olime vabad nagu linnud ja rändasime kogu päev linna ümbrust mööda; otsisime metsast esimesi lillekesi, tervitasime ärkavat loodust... Iga linnuke, kes lõunamaalt tuli, et siin omi poegi üleskasvatada, pakkus meile rõõmu. Väsinutena tulime õhtul koju.

Ühel päeval asutati koolis skoutide l rühm. Siis saime skoutideks.

Oma salga loomaks valisime metsapardi, kelle nime all palju häid ning halbu päivi näinud oleme. Rühma päalik õpetas iga laupäev pääle koolitundide salgapäälilikuid, pühapäeviti aga metsas hommikust õhtuni uitades panime hoolega tähele salgapääliku seletusi. Veel praegu on mul meeles, kuidas esimest korda oma salgapääliku seletust kuulasin, istudes tule ääres, millel katlakestega lõunasöök kees.

Järgnevalt tahan jutustada „Metspardi“ salga elust ja tegevusest.

* * *

Päevaraamatust... Täna sain skoudiks. Päalik andis seadused, käsud ja kombesid kätte ning käskis nad pähe õppida. Olen sellest kõigest huvitatud, vaimustatud. Täna sellest päevast alates võtan terve jõu kokku, et skoutluse lippu kõrgel hoida ja tema seaduste järele käia. Päalik tegi mulle ülesandeks kahe looma jälgi üles joonistada. Leidsin õues kassi ja varese jäljed...

I. p ü h a p ä e v. Tulime hommikul kell 6 kokku ja läksime lauldes metsa, kus laagri üles tegime. Kui lehtmajad valmis said, kutsus päälük meid kokku lippu tervitama. Lipu ülestõmbamise tseremonii oli järgmine: salk seisis hobuseraua kujuliselt ühes reas kümne sammu kaugusel lipust. „Hobuseraua“ harude vahel oli lipu vars. Samas kohas seisis päälük ja sarvur. Lipp oli kokkurullitud ja nõõriga ümber sõlmitud. Päälük tegi paar sammu keskele ja käskis kaabud palveks maha võtta ning ütles hommikuse palve: „Issand, aita meid, et täna oleksime paremad, kui olime eila!“ Pääle palve luges ta meile skoudi seadused ette. Sarvur mängis signaali pasunat.

Viimase tooniga ühenduses laulsime isamaa hümnid, käsa lipu tervituseks üleval hoides. Päälük tõstis aegamööda lipu üles ning hümnid lõpetades tõmbas lipu lahti. Siis luges ta meile päevakäskused ette ning läksime laiali. Sel päeval õppisime tuletegemise, signaliseerimise suitsuga, vilekomando ja salamärgid.

* * *

Hirmus on tuli, kui ta peremeheks hakkab. — Ole sellepärast ettevaatlik lõkke ülestegemisel! Tarvita ainult kuiva materjaali; niiske puu annab palju valget suitsu. Kase tohik ja tõrvased männi oksad annavad musta suitsu. Vahter, kask, saar ja pähkclipuu ei viska sädemeid; männi oksad ja juured ka, aga nad teevad suitsu. Jalakas, kastan ja seedripuu pilluvad hirmsasti sädemeid. Kui tahad suitsu abil signaliseerida, mida ainult vagasel ilmal võib teha, tee kuivadest okstest lõkke üles. Kui tuli hästi põleb, viska niisket materjaali pääle: heinu, oksti lehtedega jne. Siis tõuseb paks suits. Tee telgiriie ehk tekk märjaks, võta teise skoudiga neljast nurgast kinni ja aseta lõkke pääle. Tekki ülestõstes tõuseb suitsu pilv õhku.

Väikesi ja suuri suitsu pilvi kombineerides võib Morse tähestikku ehk muud signaliseerida. Suitsu signaalid on järgmised:

Üks suur suitsupilv — seisa! (Lõkke 5 sek. lahti hoida).

Palju väikseid suitsupilvi — kokku tulla!

Väikesed ja suured järgimööda — hoiatus!

Palju suuri — edasi!

seda seletas päälük.

* * *

Rühma päälük tegi ükskord kuus suurt harjutust terve rühmaga. Harjutuste ajal mängisime mitmesuguseid mängusid, tegime salkade vahelisi võistlusi sõlmede köitmises, esimese abi andmises ja nõõri viskamises.

* * *

II. p ü h a p ä e v. Laupäeval läksime pääle kooli metsa; kaasa võtsime tekid, sest arvasime ööseks metsa jääda. Kella 8 paiku jõudsime kohale.

Oli tore suviõhtu. Suured männid tervitasid „Metsparadi“ salka, sirutades omi oksti me poole. Päike hakkas loojenema, varjud venisid pikkadeks. Kägu kukkus vahetpidamata, ette kuulutatades hääd ilma. Jõe poolt oli kuulda isabokaasi undamist ja „tika-tikat“. Tuul ei liigutand lehti, õhk oli soe ja puhas. Jäime mäe otsa jõe ligidale laagrisse.

* * *

„Kui laagrisse lähed, võta alati present ehk kummeeritud (või mõni teine veekindel) riie kaasa, mille abil ka niiske maa pääl magada võib“.

* * *

Kuidas Ameerika indiaanlased magamise aset teevad. Indiaanlane võtab kaks puu pakku, 3 jalga pikad, ja kinnitab nendele kaks 6 jala pikkust latti külge. Sellele raamile tõmbab ta 75 paju vitsast ja paju-koorest punutud matratsi 3 jalga lai ja 6 jalga pikk. Sellele paneb ta kihi samblaid ja teki. Säärasel voodil võib magada kui vedrumatratsil.

Ärkasin vara hommikul. Jõel lasus paks udu, kuid mõne minuti pärast hakkas see alla langema ja päike tõstis oma näo üle metsa serva. Jooksin ruttu jõe veerde silmi pesema. Kõrgelt kaldalt äkiste alla vaadates märkasin üht pikka musta looma. Minu liginedes hüppas ta aga vette — ja kadus. Joonistasin selle looma jäljed üles.

Tagasi tulles nägin, et kõik skoudid üles tõusnud olid ning lehtmajad korda seatud. Ruttasin pääliku juure omast juhtumisest seletust andma. Päälük tunnistas need jäljed saarma omadeks. — Kell 8 oli meil lipu ülestõmbamine. Pääle selle võttis päälük meiega III järgu programmi läbi. Pärast lõunat saime ühe vana jahimehega kokku, kes meiega õhtuni juttu ajas. Sain tema suust palju uudist kuulda.

* * *

Inimene, kes oskab 30 päeva jooksul 30 tikuga 30 lõket üles teha, on suur isik metsa elanikkude keskel, sest selleks on tarvilik kauaaegne vilumus ning osavus.

Kui metsa ära eksid, ära karda! Mitte nälga ega külma ei sure inimene metsas, vaid hirmu. (Järgneb).

Uold. Crimm.

Tulekahju.

Tulekahjude juures võib skout palju kasu tuua.

Tule lahtipuhkemisel kohal olles tuleb esimeses järjekorras õnnestusest kõigile majas olijatele teatada, haigeid, lapsi ja rauke eemale viia ning tuletõrje komando välja kutsuda. Viimast võib kas isiklikult ehk telefoni teel teha, milleks kindlasti peab teadma tulekahju teadandmise kohad, samuti võib aga tulekahjust pritsimajasse teatada ka igast muust kohast, kus telefon asub (traatide järele otsustades, mis peenemad, kui elektri traadid, ehk üks ainukene). Tuletõrjute kohale

jõudmiseni paluda naabreid tuua redelid ning, kui tarwis, ka vaipu, et akendest väljahüppavaid inimesi vastu võtta, kus juures silmas tuleb pidada, et vaibad küllalt vastupidavad oleksid ning et neid rohkem inimesi pinguli hoiaks. Tuletõrjujate kohale jõudmise järele tuleb neid nende raske ja hädaohtliku töö juures igapidi aidata; tuleb kiiresti salkadeks koonduda, kuna kohal olija vanem skoutidest tuletõrjujate juhi poole abipakkumisega pöörab, kelle juhatusel ka tööle asuda. Kui õnnetuse kohal on vähe skoute, siis võib kasu tuua elanikkude kraami päästmisega, veesaamise kohtade ülesotsimisega ning kui vaja, vee kohale kandmisega, pumpade ja lödviste rahva surumisest hoidmisega, niisamuti ka tuletõrjujate tegevuse piirkonnast rahva eemale tõrjumisega (ühthe ehk kahte ritta seistes ja kätest kinni hoides).

Kui peaks tarvis olema põlevasse maija minna, et haigeid, mines-tanuid ehk lapsi otsida, sest et nad hirmuga endid tihti ära peidavad, tuleb nina ja suu märja lapi ehk sukaga kinni kõita ning tublisti küürutades ehk roomates liikuda, kuna madalamal suitsu-karmu alati vähem on. Põlevas korteris inimest mõistusetu leides, tuleb ta seljas välja kanda, ehk kui suits liig mattev, linadega, nõõridega jne. vaiba ehk matratsi pääl enda järele välja vedada.

Kui inimesel riided seljas põlevad, tuleb ta pikali panna (leek tõuseb ikka ülespoole), vaiba ehk palitu sisse mässida, ning veega üle kallata, et sädemeid ja tuld kustutada.

Kui tulekahju juhtub talli lähedal olema, tulevad hobused sadulada, rauad suhu panna, neid väljaviimiseks valmis hoides; ähvardab aga tulekahju otsekohe talli, siis tuuakse kõigepäält hobused ning pärast muu varandus välja. Talli põlemisel lõigatakse ohelikud, milledega hobused kinni seotud — katki, hobused aetakse välja ning ukse juure pannakse inimesed, kes järele vaataksid, et hobused talli tagasi ei jookseks. Tulekahju ajal, kui hobune tuld kardab ega taha tallist välja tulla, on kõige parem tema silmad kinni katta, et ta midagi ei näeks.

Lammaste päästmise juures tuleb üks neist sülle võtta, ning teised tulevad juba ise järele. Teised koduloomad lihtsalt välja ajada ehk vedada, kuid pärast kindlasti kinni hoida ehk -siduda, et nad enam tulle tagasi ei jookseks.

Tulekahju teadaandmise kohad.

Tallinn.

Tulekahju teadaandmise kohti 85, kus telefonid sees. Sissekäikude juures on ära tähendatud: „Tulekahju teadaandmise koht“. Linna pritsimaja telefoni nr. 54.

Tartu.

I. linnajaos:
Pritsimajas — Söögiturg nr. 2.
Suures kliinikus — Toomemäel.
Jakobson — Veski tän. nr. 25.
Väikses pritsimajas — Õpetaja tänavas nr. 13.
Moks — Kroonuaia tän. nr. 20.

Dr. E. Anderson — Vallikravi tän. nr. 17.
Elias — Erne tän. nr. 40.
Müller — Vabriku tän. nr. 2.
I. politsei jaosk. — Jaani t. nr. 9.
Politsei vahitoas — Kompanii tän. nr. 6.

II. linnajaos.

Hobuste postijaam — Riia tän.
Hofrichter — Kalamehe tän. nr. 49.
Haigemajas — Aleksandri ja Lina
tän. nurgal nr. 80.
Pärn — Tähe tän. nr. 33.
Kister — Tähe tän. nr. 57.
Schveitschuk — Tähe tän. nr. 79.
Tolstoi tän. nr. 10.
A. Lätt — Kesk tän. nr. 2.
Veber — Kastani tän. nr. 79.
Jüris — Pihkva tän. nr. 46.

II. politsei jaosk. — Aleksandri tän.
nr. 41-a.

III. linnajaos:

Fischer — Peterburi tän. nr. 14.
Pärmivabrik — Pikk tän. nr. 58.
Närvikliinik — Tallinna t. nr. 44.
Eller — Liiva tän. nr. 14.
Becker — Rooski tän. nr. 24-a.
Peetri kiriku õpetaja juures —
Puiestee tän. nr. 72.
Regge — Kivi tän. nr. 40.
III. pol. jaosk. — Raatuse t. nr. 23.

Pääle ülemalnimetatud kohtade võib tulekahju teada anda ka iga linna telefoniga, keskjaama kaudu, küsides telefon nr. 6.

Narva.

Iseäralisi tuletõrje telefone ega tulekahju teadaande kohte linnas ei ole; telefonid selleks tarvitada:

Linna depoo	telefon nr. 45.	Pumbamaja	telefon nr. 8.
Peetri alevi depoo	„ nr. 49.	Linnavalitsuse	„ nr. 2.
Jaanlinna depoo	„ nr. 44.		

Valk.

Pritsimaja telefoni nr. 66. — Teadaandmise kohad:

Nikolai tän. nr. 4, telefon nr. 56.
Kuperjanovi t. nr. 10, „ nr. 57.
Matusaia tän. nr. 8, „ nr. 59.

Võru.

Pritsimaja, Tartu tän. nr. 8. Telefon nr. 8.
Linatööstuse Ühisus (piirituse vabrik), Riia tän. nr. 57/59. Telefon nr. 37.
Võru Maakonna Politsei, Riia tän. nr. 52. Telefon nr. 32.
„Kannel“, Liiva tän. nr. 13. Telefon nr. 24.
Postkontor, Jüri tän. nr. 38-a. Telefon nr. 6.
Linna politsei, Tartu tän. nr. 21. Telefon nr. 85.
Telefoni keskjaam, Riia tän. nr. 13. Telefon nr. 2.
Võru maakonna Rahvaväe Ülem, Riia tän. nr. 4, Telefon nr. 7.

Samuti tarvitatagu kohe hädakellasid, mis seisavad: a) Hõhne juures, Riia tän. nr. 11, ja b) türmimaja ligidal, Riia ja Aleksandri tän. nurgal.

Viljandi.

Linna pritsimaja telefoni nr. 78. — Teadaandmise kohad: lina vabrik; pritsimaja, Lossi tän.; elektri jaam.

Pärnu.

Linna pritsimaja telefoni nr. 30. — Teadaandmise kohad:
Riia tän. nr. 64, R. Klaus. Kalameeste tän. nr. 4.
S. Sepa t. nr. 4, R. Greineti. Vana kasarm Karja tänaval.
Elevandi tän. — Pritsimaja.

Haapsalu.

Tulekahju kordadel antakse teada valve pääl olevale politsei kordnikule ehk otsekohe priitsimajasse. Linnas on kolm kella, mida igaüks võib lüüa, vastutust tule tõelikkuse eest enda pääle võttes.

I — Uue sadama ja Aleksandri tän. nurgal Holmi pääl.

II — Uue ja Tapamaja tän. nurgal, Grahvi aia taga.

III — Vaksali ligidal, kasarmu platsil. **Uana hunt.**

Esimene abi õnnetuste kordadel.

Hermann Treufeldt.

(Järg. *)

D. Muud õnnetused.

Minestused. Minestuseks nimet. kiiret inimese meelemärguse kadumist vere rutulise pääajust kadumise tõttu ehk jälle vere suure tungi mõjul pääajusse. Viimasel juhusel tuleb talitada, nagu „päikesepiste“ puhul (vaata allpool).

Esimest juhust tuleb üldiselt ette verevaestel inimestel ehk nendel, kes raske haiguse läbi põdenud või muul viisil palju verd kaotanud. Säärane inimene minestab pikema seismise järel ehk sumbunud õhuga ruumis (kus palju inimesi koos) ruttu, mille juures ilmub nõrk südame töötamine, järsk kahvatus; jalad ja käed lähevad külmaks, kõrvus kohiseb, silmi ees läheb mustaks, ilmub külm higi ja inimene kukub meelemärguseta maha. — Haige on tarvis värske õhu kätte viia, riided vabastada ja ta nii lebama panna, et pää allpool keha ripuks — et veri kergemini pääajusse pääseks. Sisse hingata lasta stinkspiiritust, äädikat; nägu ja rinda külma veega, eau de Cologne'ega hõõruda; käsi ja jalgu triikida (masseerida). Tarvilisel korral tehakse kunstlikku hingamist. Sisse anda viina, balderjani- ja Hoffmanni tilku.

Päikesepiste. Tuleb ette väga tihti troopikamaades, kus kange kuumus valitseb, kuid ka meil võib seda palavate suveilmade ajal juhtuda.

Seisab selles, et inimene minestab ära suure verejooksu tagajärjel pääajusse, kuumade päikesekiirte mõjul. Esiti tunneb inimene päävalu, siis pää pööritust ja nõrkust ihus. Kui talle siis kohe abi ei anta, kaotab ta meelemärguse (minestab ära). Selle juures on rutuline, nõrk verelöök (puls), pääliskaudne ja kiire hingamine, kuna silmaterad suurenevad. Mõnikord ilmuvad krambid. — Päikesepistest tabatud inimene on tarvis külmemašse ja vilumasse kohta viia, riided avada, et hingamist ja verejooksu mitte takistada. Pää ja rinna pääle külma vee lapid panna ja midagi karastavat juua anda. Pääle krampe on kasulik masseerida.

Külmavõtmine. Siin tuleb kaks juhust läbi vaadata: täielikult külmavõetud inimene ja üksiku liikme (käsi, jalg, sõrm, varvas) võtmine. Esimesel juhusel kantakse õnnetu k ü t m a t a ruumi (mitte sauna ja sooja tuppa!), ümbritsetakse terve keha lumega ja hakatakse ettevaatlikult hõõruda, kunni keha paenduvaks muutub. Siis tehakse

*) Vaata „E. Skout“ I. a. nr. nr. 4--7. Toimetus.

kunstlikku hingamist, äritatakse nina ilanahka stinkspiiritusega või kange äädikaga. Elu tundemärkide (südame tuksumine, hingamine jne.) ilmumisel kantakse haige soojemasse ruumi ja kui ta juba märkama hakkab, siis antakse juua viina, kampverit, kanget kohvi jne.

Teisel juhusel tuleb külmavõetud liiget lumega hõõruda, kunni ta pehmeks ja painduvaks muutub, siis rasvaga kokku määrida ja vati (puuvilla) sisse mässida. Kui külm terve jala ehk käe on ära võtnud, siis tuleb kannatada saanud liige pääle kinnimässimist kehast kõrgemal hoida (lamades jalg kõrgemale siduda!), sel moel uueneb vereringjooks rutemini.

Jääauku sattunu päästmine. Jääauku sattunud inimese päästmiseks võetakse järgmised abinõud tarvitusele: kui jää niivõrd nõrk on, et sissekukkunule lähenemine kardetav, pannakse pikk redel jää pääle ja minnakse seda mööda appi (ehk lihtsalt ulatatakse teine ots augusolija kätte), või jälle visatakse köis, millega siis augusolija välja tõmmatakse. Köie ja redeli puudusel võib tarvitada: pikki latte, kokkuseotud kuubi, särke, voodilinasid jne. Äärmisel korral, kui palju rahvast kaldal, võetagu üksteisel kätest kinni ja nõnda elavat köit moodustades asuda päästmisele.

Sissekukkunu peab rahulikult abi ootama ja mitte rabeldes ümbert jääd lõhkuma, sest augu suurenemisega on raskem end vee pääl hoida. On sissekukkunul taskunuga või puss, löögu ta see jäässe, mis võimaldab kergemini end vee pääl hoida. Noa abil, kui jää küllalt kõva, võib ta enese ilma teiste abita august välja vinnata.

E. Surma tundemärgid.

Et tõelist surnut varjusurnust eraldada, selleks on tarvis järgmised surma tundemärgid teada:

1. Südame tuksumist ei ole sugugi tunda, ka vesi klaasis, mis rinna pääle pandud, ei liigu.
2. Hingamist ei ole sugugi näha, ka suu juurde pandud peegel ei lähe uduseks.
3. Niidiga kõvasti kinnitõmmatud sõrm ei paisteta üles ega muuda värvi.
4. Surnukehasse lõigatud haavast verd ei tule.
5. Surnukeha läheb järjest külmemaks, kunni ta temperatuur on ühesugune ümbritseva õhu temperatuuriga.
6. Surnukeha ihusse põletatud haava ümbrus punetama ei hakka.

Kindlasti võib inimest surnuks lugeda, kui surnu lehkab ja kõhu pääle rohekad, selja pääle sinirohekad plekid ilmuvad. Sellepärast ongi kombeks saanud surnuid enne kolme päeva mitte matta, et surmas tõesti kindel olla. Kui tõelisi surma tundemärke ilmsiks ei tule, peab otsekohe varjusurnust elusse äratamisele asuma.

Varjusurnu elustamine. Kahtluse all olev keha on tarvis kõige päält riidetest vabastada; siis kantakse ta ruumi, kus puhas ja värske õhk on (suvel kõige parem välja). Suu ja nina puhastatakse samuti kui uppunulgi. Antakse nuusutada stinkspiiritust ehk äädikakstrakti. Jalgu soendatakse kuuma vee pudelitega ehk kuumaks aetud

telliskividega, mis enne märjesse rättesse mähitud. Kui hingamine täielikult puudub, tehakse kunstlikku hingamist.

Kui elustamine õnnestub, ilmub kõige enne nõrk südame tuksumine (vereringjooks), selle järele normaalne hingamine. Vereringjooksu elustamiseks aitab kaasa keha hõõrumine ja soendamine. Kui haige märkama hakkab, tuleb talle närveeritavaid jooke anda, nagu viina, Hoffmanni tilku, kampverit, kanget kohvi j. t.

Elustamist on tarvis järjekindlalt ja järelejätmata, mõni kord isegi tundide kaupa teha. (Lõpp.)

Teated.

„Eesti Skout'i“ I-ne aastakäik

(7. numbert) on veel tervena saadaval ning maksab talitusest tellides ühes saatmise kuludega 40 mk. (võib ka postmarkides maksa). Üksiku nr. hind 6 mk. Tellimised saavad ainult siis täidetud, kui vastav summa talitusele on ära saadetud. „Eesti Skout'i“ talitus.

Meie ajakirja tellimise hind

käesoleval aastal on järgmine: I. poolaasta (kuni 1. juulini) 75 mk. ning aasta lõpuni 150 mk. Üksiku nr. hind 15 mk. „E. Skouti“ talitus.

Teadaaanne.

„Eesti Skout'i“ eest õiendamata arvete päält, mis 10. märtsil s. a. I. aastakäigu nr. nr. eest veel tasumata jäävad, arvatakse 20% kustutamata summast viivitusprotsendina juure. „Eesti Skout'i“ talitus.

„Eesti Skout“ nr. 2.

ilmub märtsi kuu algul. Kaastööd sellele nrile tulevad hiljemini 1. märtsiks toimetusele ära saata.

Toimetus.

Ratsa skoutide rühm Tartus.

Läinud kevadel organiseeriti Tartus Maleva Staabi eestvõttel esimene Eesti ratsa skoutide rühm (19-mnes järjenumbri järele), mille eesmärgiks on pääle muu skoutidele ratsaniku erialas tarvilisi teadmisi anda.

Teise diviisi ülema kindral Pöder'i korraldusel on ratsa rühma skoutidel ratsapolgust hobused tarvitatada. Õppusi ja harjutusi peeti kaks korda nädalas rühma aupääliku ratsapolgu adjutandi leitn. M. Bergmann'i juhatusel. Läbi võeti: igasugune sõitmine, voltisheerimine, hüpped, barjeeri võtmine, hobuste söötmine, joetmine, puhastamine ja hoidmine, hobuse ehitus, haigused ja abi nende vastu.

Rühmas on alalisi liikmeid 20, kuna tulevikus rühma juures läbikäijate salk organiseeritakse, et suuremale hulgale skoutidele võimalust anda ennast ratsaniku erialas väljaarendada.

Rühma liigeteks võetakse vastu tugevamaid üle 16 aasta vanuseid maleva skoute rühma pääkoosolekul $\frac{2}{3}$ häälteenamusega. Rühma skoutide õigused on ühtlased teiste skoutide omadega, samuti ühtlased on ka seadused, käsud, kombed, vorm jne. Ainult oma erimarki — mustal vapikujulisel alusel, sinise kandiga pruun hobusepää — kannavad rühma skoudid paremal varukal. Harjutuste ajal kannavad skoudid kannukseid ja stekki.

Ligemal ajal kavatakse rühm lipu kättesaamise puhul avalikult esineda. R. J.

Meriskoutide rühm Tartus.

Tartu Sk. Maleva 18-nes rühm, mis tuntud on esimese Eesti Skou-

tide merirühmana, on l. suvi otsa rühma vanema Peipsi Laevast. Ülema leitn. Usin'i juhatusel töötanud.

Rühm, mis juba 5-al aprillil l. a. asutati, allus alguses otsekohe Eesti Sk. Maleva Päästaabile, kuna ta pärast uue korralduse põhjal juuli kuust alates Tartu Malevas registreeritud ja järjekorra numbri alla on asetatud.

Erinevad meriskoudid teistest ainult märgi ja vormi poolest, kuna seadused, käsud, kombed ja teised korraldused kõigil ühtlased on. Vormiks on meriskoutidel harilik sinine merimeeste vorm valge kraega ja sinine samavärvilise tutiga merimeeste müts. Meriskoutide märgiks on rahvusvaheline skoutide märk — liilia õis.

Suvel käis aseadmiral Pitka rühma vaatamas. Pikemas jutuajamises rühma vanemaga meriskoutide eesmärkidest ja organiseerimisest tulevikus avaldas hra admiral soovi, et meie merirühm kasvaks suureks, nõndasama suureks nagu Tartu Malevagi. Rühmaga oli hra admiral täitsa rahul. R. J.

Keskorgaanide tegevus.

Korjandus „Eesti Skout'i“ hääks.

Häälekandja ainelise seisukorra kindlustamiseks korraldatud avalik rahaline korjandus näib olemas olevate andmete järele hästi korda minevat. Senni tagasitoodud korjanduslehtedega on korjatud üle 20.000 marga, teist nii palju võib loota nüüd veel toomata lehtedega kokku saavat.

Korjatud summadest saavad väljaostetud need laenutähed, mis allakirjutati l. a. „Eesti Skout'i“ väljaandmiseks. Pääle selle aitab korjandus ajakirja tulevikus vähe korralikumalt ilmuda kui see seda senni on olnud. —re.

„Eesti Skout“ II. aastakäigul.

Aasta vahetusega on ka „Eesti Skout'i“ juures põhjalikke muudatusi ette võetud. Sennisest ajalehe kujust on üle mindud ajakirja pääle, mis arusaadavalt enesega kaasa tõi ka kausta suurendamise. Sellest aga omakorda tingituna tuli häälekandja ilmumise aega endise kolme korra päält kuus ühe pääle vähendada. Üksiku numbri hinda on kaustale vastavalt suurendatud.

—re.

Guideidest.

Tartu guideidest.

Prægusesse Tartu G.-Guideide Malevasse kuulub kuus rühma, mille liigete üldine arv 200-ni tõuseb. On korda läinud saada ruume alaliselt tarvitada Y. L. C. A.'lt (Aia tän.), kus harjutusi peavad niihästi üksikud rühmad, M-va keskasutused kui ka üksikuid erialasid käsitavad sektsioonid. Iga rühm on kohustatud nädalas vähemalt korra koos käima, kus korraldatakse mitmesuguse sisuga ettelugemisi, peajasjalikult nende küsimuste üle, mis nõutakse guideide mitmesugustel eksamil. Samade kooskäikude ajal korraldatakse igasugu mängusid, milleks omalt poolt kaasa aitab tarvitata ruumide avarus, algearharjutusi, — niipalju, kui seda igalt guideilt minimaalselt tuleb nõuda jne. Ülemalealise ettevõttega tuleks nimetada M-va laulukoori, mis järjekindlasti iga nädal kord harjutusi peab vilunud instruktorkoorijuhataja juhatusel. Laulukoori liigete arv tõuseb üle 50-ne.

Hiljuti valiti uueks M-va vanemaks proua H ü n e r s o n, kes asja korraldamises energiliselt ametis. Ligemal ajal kavatakse korraldada rühmade vanematele, päälikutele, vanem-guideidele ja salkade

päälkutele kursused, kus läbi ta-
hetakse võtta guideide II ja I järgu
eeskavad ning mõned erialad, nagu
rühma asjaajamine, esimene abi
jne. Ettelugejate suhtes on pääle
muu läbiräägitud ka Tartu Skou-
tide Maaleva tegelastega ning säält
poolt on abilisi ka loota. — Pühap.
29. jaan. pidas hra J. H ü n e r s o n
kõne kodusest majapidami-
sesst, milles hulk guideid ja vane-
maid tegelasi osa võttis. — Mõnin-
gate kulude katmiseks, mis M-va
asjaajamisel tekivad, maksavad
väiksemad rühmad 50 mka, suu-
remad 100 mka kuus liikmemaksu.
— Ligemaid ühendusi on loodud
Valga G.-Guideide Malevaga ning
Põltsamaa G.-Guideide rühmaga.
H. M.

Skoutlus siseriigis.

Tartu skoutide malevast.

Maleva aastapidu kor-
raldatakse „Vanemuises“ neljapäev
23. veebr. s. a. Eeskavas on: kont-
sert osa (orkester, viiuli- ja klaveri
soolod, deklamatsioonid), sport, ela-
vad pildid skoutide elust, O. Lutsu
näidend „Pildike skoutide laagrist“
ja tants. Sarnaseks suureks ette-
võtteks tuleb väga palju jõudusid
organiseerida, millega Maleva Staap
ka kibedasti ametis. M-va aasta-
pidule kutsutakse ka meie teiste
maak. malevate esitused, terve
hulk riigi ja seltskonna tegelasi,
Soome skoutide esitus jne.

„Sõprade Ühingu“ asu-
tamisega on nii kaugele jõutud, et
kommisjon (hra Treffner, pr. Hüner-
son ja hra Roobert) on valitud, kellele
ülesandeks tehti Tartu skoutide ja
guideide malevate ühise „Sõprade
Ühingu“ põhikiri ligemal ajal välja
töötada ning pääkoosolek kokku
kutsuda.

Suve vormi, mis 1-sel märts-
sil s. a. ära kaotatava sennise vormi
asemele peab astuma, muretsemine
võtab järjest rohkem maad. Ta-
kistusi teeb aga aineiline külg, mis
paljudelegi kehvematele üle jõu
kipub käima. Siin oleks asutataval
„Sõprade Ühingu“ väga palju teha.

10. ja 14. rühm pidasid oma
aastapidu l. a. 11. det. koha-
likus kaub.-kommertskooli ruumi-
des. Pidu avas tervitusega rühma
vanem hra Käsebier.

Malevõistlused. 3 rühm
korraldas hiljuti rühma omavaheli-
sed malevõistlused, millest 20 skouti
osa võttis ning mis 28. jan. s. a.
lõppesid esimestele võitjatele lillede
rinda panemisega. Esimesele ko-
hale jäi r.-pääliku abi sk. Hellat. —
Pühap. 5. veebr. peeti õhtu-reaal-
güm. ruumides 3-da ja 10-da rüh-
made vahelised malevõistlused ära,
mis lõppesid võiduga 8:1 kolmanda
rühma kasuks.

11. ja ratsa rühm korralda-
sid laup. 27. jaan. s. a. Käsitöölise
Seltsi ruumides pidu sõjaväeteenis-
tusesse astuvate skoutide lahku-
mise puhul rühmast.

Rühma asjaajamist kor-
raldatakse ühise süsteemi järgi kõi-
gis maleva rühmades, mis hõlbus-
taks korraldusi ning ühtlast asja-
ajamist niihästi üksikute rühmade
kui ka M-va keskasutuse vahel.

Laagert eelseisval ke-
vadel kavatseb Tartu M-va kor-
raldada kuski Tartu ligidal. Laa-
ger oleks maksuline, temast võik-
sid kõik skoudid osa võtta. Eel-
tööd on käimas.

Üksikutes rühmades
kestab süstemaatiline töö vahetpida-
mata. Korraldatakse mitmesugu-
seid ettelugemisi neil aladel, mida
nõutakse eksamitel II. ja I. järkudele
ning erialadele. Kus koolidel ole-
mas töökojad (papp-, puu-, raua-

jne.), sääl on nad koolijuhatusese poolt lahkesti skoutidele tarvitada antud.

Päälikute Kogu veebruarikuu koosolekul M-va Staabri ruumides reede 3. veebruarit harutati M-va aastapidu, vormi, laagri jne. küsimusi. J. V.

Skoutide mängud.

1. Kofkas.

Tegevus: jooks. Siht: osavuse harjutamine uisutamises.

Mängukoht: liuväli.

Liuplatsi otsadel on kaks kodu ära tähendatud, mille vahel on püügiväli, kust kodulised kotka käsu pääle korraga läbi jooksma peavad. Kotka pesa asub liuvälja keskkoha kõrval, umbes samas kauguses ehk vähe lähemal kui mõlemad kodud. Mängu algul asuvad kõik jooksjad ühte kodusse, kotkas aga oma paigale. Kotka märguandmise pääle peavad kõik kodulised korraga läbi püügivälja teise kodusse jooksma. Sama märguandmise järele jookseb ka kotkas võlja ja kellesse ta püügiväljal puutada saab, see jääb temale abiliseks ja saab kõik kotka õigused — pääle väljahõikamise õiguse. Samuti jookstakse teisest kodust esimesse tagasi jne. kunni kotkas oma abilistega nad viimseni kinni on püüdnud.

2. Jänes.

Osavõtjaid: 1 salk.

Mängukoht: liuväli.

Jänesele kinnitatakse taskurätik selja poolt otsapidi krae ehk vöö vahele, nii et sellest suurem osa lipendama jääb. Kui liuväli kitsas, siis võib ainult ühte hurta püüda lasta, samuti ka sel korral, kui jänes on vilumata uisutaja. Hurt peab jäneselt jooksu pääl rätiku ära tõmbama (jänes võib ennast selle juures kättega kaitseda). On aga jääväli avar ja jänes osav, siis võivad kõik

ühtainust jänest püüda; sarnasel korral võib ka mitu jänest korraga lahti lasta.

Kes jänesel saba ära tõmbab, see hakkab tema asemel uueks jäneseks ning mäng läleb edasi.

3. Kalapüük.

Tegevus: jooks ja võistlus. Osavõtjad uiskudega.

Maakoht: ruumikas liuväli.

Mänguplatsi keskel on kaunis suur püügiväli ära tähendatud. Mõlemil pool püügivälja on kalade kodud. Mängu algusel määratakse kaks kalameest. Need asuvad üksteise käest kinni hoides seljaga kalade poole pöörates püügiplatsi keskpaika ja hüüavad: „Kalad välja!“ Selle märgu pääle peavad kõik kalad, kes kõik ühes kodus asuvad, kohe läbi püügiplatsi teise kodusse jooksma. Kellele kalamehed, kes üksteise käest lahti lasta ei tohi, püügiplatsil käega puutada saavad, peavad kalameeste teenistusse astuma: nemad asuvad kalameeste vahele ja moodustavad nõnda noda, mis kalu peab kinni pidama. On noot korra katkenud, siis võivad kalad august vabalt läbi jooksta, sest pärast noda katkemist ei või kalamehed kedagi enam kinni võtta, kunni noot ära parandatud pole. Jõu abil ei või keegi noota purustada, küll aga võib jõu abil noodaliste käsi ülesse tõsta, et noodasilmadest läbi saaks tükkida. Kellesse aga ükskõik kumb kalamees, kes nooda tiibades asuvad, korra puutunud on, see peab kohe noota astuma.

Nõnda jookstakse kalameeste käsu peale ühestkodust teise. Iga ülejooksuga väheneb kalade arv, kuna sellevastu noot pikeneb, kunni enam ühtegi kala järele pole jäänud. Et noot hakatuseks tugev saaks, seks lastagu „loomakatsetel“ esimesed kiisad ja muud väiksed kalad rahulikult läbi ja tabatagu ainult suuremaid.

Mängu võib enne täielist lõppu lõpetada, selleks tuleb mängu algul ära määrata, kui suure saagi peale välja minnakse.

R. A.

Mõndasugust.

Ühe kongressi otsus.

Elavaks kõneaineks üle maa oli hiljuti Viljandis ära peetud koolinoorsoo keskliidu IV. kongress. Vanem ajakirjandus teadis sel puhul pikalt ja laialt kõnelda mitmesugustest lubamata nähtustest, mis kongressiga kaasas käinud. Kongressi kooslekute kirjeldused kõnelesid päris avalikult mitmesugustest otsustest, millele raske nime leida ning mida nende vabandamiseks tagant järgi „juhuslikkudeks“ on tahetud ümberristida.

Meid huvitab käesoleval korral kongressi otsus skoutluse üle. Otsus oli nimetatud liikumist täielikult hukkamõistev, eitav. — Olgu tähendatud, et kongressi päevakorda ülesse võeti ainult üks referaat skoutluse alalt, kuna teine, mis küsimust pisut teisest seisukohast oleks käsitanud, juba alguses välja jäeti. Millegi pärast ei refereerinud aga referent skoutlust kongressil üldse mitte ning „sissejuhatava → mahategeva“ kõne pidas üks Võru mees. Kui pääle selle mõni skoutidest asja kohta sõna saades seletustega tahtis esineda, siis tõusis kogressi ruumides müra ja kära, vilistamine jne. Ning selle produktsioon — nimetatud kongressi otsus.

Kui võrra tõsiselt sarnaseid kongressi otsusi kuski võetakse, selle kohta võivad väga mitmesugused arvamised olla. Kuid et skoudid ise ei lase oma tööd ega tegevust sellest segada, on enam kui kindel. Vanemast põlvest kõnelemata. — Milline meeololu koolinoorsoos

eneses, selle kohta annab kujuka pildi Tartu koolinoorsoo liidu pääkoosoleku otsus 29-dast jaan. s. a. kus tunnistatakse täiesti mittelubatavaks asumist Eesti koolinoorsoo keskliidu poolt üksikute noorsooliikumise kujude ära kaotamisele — nagu seda on skoutlus. —na

Kirjavastused.

T - u , Tartus. „Riimita ridu“ ei saa meie mitte avaldada. Sõnume leiate ajakirjast.

H. M., Tartus. Täname kaastöö eest. „Sport“ alles kaalumisel. Edespidi kirjutage kaastöö ainult ühel paberi poolel.

Guid, Valgas. Kirjelduse leiate järgmisest nr. Loodame edaspidigi Valga guideidest Teie kaudu midagi kuulda.

Skout, Põltsamaal. Teiselt poolt saime sama kirjelduse varemini, nii et Teie oma peab ajakirjast välja jääma.

Vold G., Tõrvas. Mängu „Õnnetused“ peaksite ümber tegema, annab mitmeti vastu vaielda (näit. kui ühes salgas mõlemad mängijad võitjaks jäävad). Sarnasel kujul ei lähe.

Saadetud kirjandus.

„Eesti Spordileht“, I. a. „Jõulu Album“ ja s. a. nr. nr. 1, 2, 3. Eesti Spordi Liidu väljaanne, Tallinna Eesti Kirj.-Ühiseuse trükk. Üksik nr. 15 mk.

„Noorsepp“, nr. 4., 20. XII. 21. Eesti rahvusliste skoutide „Noorseppade“ häälekandja, Harju „N.-S.“ Vanematekogu väljaanne, Tall. Eesti Kirj.-Üh. trükk. Hind 40 mk.

„Kasvatatus“, nr. 1. jaan. 1922. Kasvatusteadusline ajakiri, Eesti õpetajate liidu väljaanne, o./ü. „Vaba Maa“ trükk, Tallinnas. Üksik nr. 25 mk.

Toimetus: **J. Elken, R. Antik, R. Ritsing II.**

Vastutav toimetaja: direktor **K. Treffner.**

Väljaandja: **Eesti Skoutide Maleva Nõukogu.**

„TULEV EESTI“

karskuskultuuriline ajakiri, ilmub kuus üks nummer, vähemalt üks trükipoogen.

„Tulev Eesti“ sisaldab järgmisi osakonde:

1. Põhimõttelised kirjutused karskusküsimuse erikülgede ja nende vahekorra kohta teiste kultuurküsimustega.
2. Karskus-haridustöö; karskus, tervishoid ja sport; karskus ja kunst; karskus ja religioon.
3. Ilukirjandus.
4. Alkoholi seadusandlus.
5. Karskusliikumine kodu- ja väljamaal (eriti noorsoo keskel).
6. Karskuskirjandus.
7. Ajakirjanduse ülevaade.
8. Teated kohtadelt.
9. Toimetusele tulnud kirjad; küsimused ja vastused; kirjavastused.
10. Kuulutused.

„Tulev Eesti“ ilmub Karskusseltside Kesктоimkonna väljaandel ja dots. V. Ernits'i vastutaval toimetusel. Kaastööd on lubanud hulk ülikooli õpejõude ja seltskonnategelasi.

„Tulev Eesti“ tellimise hind on: aastas 180 marka, $\frac{1}{2}$ aastas 90 marka, $\frac{1}{4}$ aastas 45 marka, üksik number 15 marka.

Kuulutuste hind: 1 lhk. 1000 marka, $\frac{1}{2}$ lhk. 500 marka, $\frac{1}{4}$ lhk. 250 marka.

Toimetuse ja talituse aadress: „Tulev Eesti“, Tartu, postkast 86. Telefon 404.

Sooja osavõtmist kõikide rahvuslise edu sõprade, eriti aga õppiva noorsoo ja õpetajaskonna poolt lootes

„Tulev Eesti“ toimetus ja talitus.

„EESTI SKOUT“

Skoutide
ajakiri.

Eesti Skoutide Maleva häälekandja.

„Eesti Skout“ ilmub käesoleval aastal ajakirja kujul üks kord kuus à 16 lhk.

„Eesti Skout“ sisaldab järgmisi osakonde: artiklid skoutluse põhimõteteliste küsimuste üle ja organiseerimise alalt; ilukirjanduslised tööd (eriti nooremaile); skoutide mängud; skoutide kirjad; esimene abi, karskus, tervishoid ja sport; teated skoutide ja guideide üle koduning väljamaalt; kirjavahetus väljamaaga; ülevaated skoutide kirjandusest, ajakirjandusest, keskorganide tegevusest jne.; toimetusele saadetud kirjad; küsimused ja vastused; mõndasugust; kuulutused.

„Eesti Skout“i“ kaastöolisteks on hulk kasvatus- ja seltskonnategelasi; teda toetavad kaastööga oma praktiliste kogemustega kõik vanemad skoudid Eestis.

„Eesti Skout“ on kaunistatud mitmesuguste seletavate joonistustega, ülesvõtetega skoutide elust ja muude piltidega.

„Eesti Skout“ ei tohi puududa:

ühegi skoudi ega guidei töö laual, sest ta on nende sõber ja hää nõuandja;

ühelgi kasvatus ega koolitegelasel, sest temas peegeldub noorte oma töö ja püüd paremaks saada;

üheski perekonnas, sest ta on valvel poegade ja tütarde elukohase kasvamise ja edasijõudmise eest;

ühelgi kodanikul, kellele kallis on meie riigi tulevaste kodanikkude ausus, õiglus ja tublidus.

„Eesti Skout“i“ tellimise hind on:

I-ne poolaasta (1. juulini)	75 mk.
Aasta lõpuni	150 „
Üksik number maksab	15 „

Kulutuste hind:

1 lehekülj	1000 mk.
$\frac{1}{2}$ „	500 „
$\frac{1}{4}$ „	250 „

„Eesti Skout“i“ I-ne aastakäik on veel tervena (7 numbert) saadaval ning maksab ühes saatmise kuludega mk. 40. — (Saadetakse ka neile kätte, kes vastava summa postmarkides õiendanud).

Üksikud numbrid müügil suuremates raamatukauplustes ning ajalehemüüjatel.

Toimetus ja talitus: **Tartu, Lutsu tän. nr. 14.**